

SV. MISA ZADUŠNICA ZA ALBU VIDAKOVIĆA

Povodom proslave 15. obljetnice svoga postojanja subotički katedralni zbor je želio na poseban način sjetiti se našeg velikog glazbenika i skladatelja Albe Vidakovića (1914 — 1964) čije ime zbor nosi od 1980. god.

U nedjelju 17. travnja o. g. u 10 sati u subotičkoj katedrali bila je sv. misa za pokojnog Albu Vidakovića povodom obljetnice njegove smrti, a prikazao ju je župnik Stjepan Beretić.

Sv. misa je počela pjesmom *Uskrsnu Isus doista*.

Na ovom euharistijskom slavlju katedralni zbor je pjevao *Misu simplex* Albe Vidakovića i na taj način je izražena zahvalnost ovom našem velikom umjetniku.

Prije evanđelja pjevan je pripjevni Psalam *Ključ Bogu, zemljo sva, aleluja*.

Za prikazanje zbor je pjevao skladbu Bože Antonića *Zemlja se potrese*.

Za vrijeme sv. pričesti ženski zbor i solo sopran s. Karmela Kovačević pjevali su skladbu Mate Leščana *O čovečanska hrano*. Solo sopran Marijana Ivković pjevala je skladbu Milana Asića *Dužo Kristova*, a mješoviti zbor je otpjevao *Magnificat* Albe Vidakovića.

Ovo euharistijsko slavlje je završeno uskrsnom pjesmom *Kraljice neba, raduj se...*

U izvođenju pojedinih pjesama nastupio je Zbor sestara Naše Gospe, ženski i mješoviti zbor »Albe Vidaković« pod ravnanjem vč. Josipa Mioca. Na orguljama su pratili s. Mirjam Pandžić, Silvana Bilinc i Alen Kopunović.

Ovom sv. misom dana je zahvala Gospodinu za sve darove umjetnosti i glazbe koje nam je udijelio preko Albe Vidakovića.

Bela GABRIĆ

PETNAEST GODINA KATEDRALNOG ZBORA »ALBE VIDAKOVIĆ«

Svaki jubilej je prilika da se osvrnemo na pređeni put slavljenika. Tako, slaveći ovaj jubilej katedralnog zbora »Albe Vidaković« u Subotici, želimo se osvrnuti na njegovu uspješnu i bogatu djelatnost, koja je bila veoma raznovrsna tijekom svih ovih proteklih godina.

Prvi cilj osnivanja zbora je sudjelovanje na proslavi jubileja 200. obljetnice subotičke katedrale sv. Terezije, 15. listopada 1973. god.

Poslije te proslave zborovoda i dirigent s. Mirjam Pandžić uspjela je oduševiti i pridobiti članove zbora da ostanu na okupu i nastave pjevanje u zboru.

Tako je već na blagdan Bezgrešnog Začeca 1973. god. novi katedralni zbor na svečanoj biskupskoj misi pjevao Troglasnu misu Albe Vidakovića.

To su bili počeci uspješnog puta našeg katedralnog zbora.

Tijekom proteklih godina katedralni zbor je pjevao na liturgijskim svečanostima povodom velikih crkvenih blagdana i svake nedjelje na velikoj misi u 10 sati, premda nekada u manjem sastavu.

Druga važna aktivnost katedralnog zbora bila je u tome da je sudjelovao na našim kulturnim priredbama i svojim nastupom pomagao je uspjehu tih svečanosti (na pr. »Dani kruha i riječi« u kolovozu povodom Dužijance.)

Posebno treba istaći da već niz godina katedralni zbor priređuje godišnji koncert koji je najčešće bio vezan uz obljetnicu smrti Albe Vidakovića u Zagrebu, 18. travnja 1964.

Ne možemo nabrojati sve koncerte i gostovanja subotičkog katedralnog zbora, ali spomenut ćemo samo nekoliko najvažnijih:

15—17. kolovoza 1980. god. u Subotici su organizirani »Kokičevi dani« povodom 40. obljetnice smrti našeg velikog pjesnika. Katedralni zbor je sudjelovao na svim priredbama tih dana.

1980. god. je prelomna u životu našeg zbora. Na misijsku nedjelju, 19. listopada zbor je »kršten« i dobio je ime »Albe Vidaković« po velikom hrvatskom skladatelju i muzikologu, koji je rođen u Subotici 1. listopada 1914. god, a umro je u Zagrebu 18. travnja 1964. god.

Katedralni zbor »Albe Vidaković« je sudjelovao na proslavama jubileja naših svećenika i na Mladim misama, a također i na književnoj večeri pojedinih naših književnika.

Od brojnih gostovanja subotičkog katedralnog zbora u pojedinim selima i gradovima da spomenemo gostovanje u Zagrebu u franjevačkoj crkvi na koncertu katedralnih zborova, 23. studenog 1985. god; a zatim sudjelovanje na hodočašću u Tuzlu, gdje je bila sv. misa i otkrivanje spomen ploče, 23. svibnja 1987. i u Mostar, gdje je zbor održao koncert, a sutradan je bila sv. misa i otkrivanje spomen ploče (23. i 24. svibnja 1987)

Bilo je još mnogo nastupa katedralnog zbora »Albe Vidaković« i ne možemo ih sve nabrojati, ali na kraju ćemo spomenuti sudjelovanje zbora u Subotici na proslavi 300. obljetnice seobe i obnove crkvenog života među Hrvatima u Bačkoj 11—17. kolovoza 1986. god, i na završnoj svečanosti u subotičkoj franjevačkoj crkvi (3—4. listopada 1987. god.).

Iz ovog djelomičnog pregleda vidi se bogata i svestrana djelatnost subotičkog katedralnog zbora »Albe Vidaković«.

Kroz petnaest godina zborovoda i dirigent s. Mirjam Pandžić uložila je mnogo truda i znanja za obogaćivanje programa i života zbora. Zato je stekla velike i trajne zasluge.

Za velike žrtve i napor svih članova zbora treba im dati veliku zahvalnost i priznanje, a postignuti uspjesi neka budu poticaj za dalji rad.

Bela GABRIĆ

DUBROVNIK

»Pod tvoju milost pribjegajem,
Bogorodice Djevo, molenij našijeh
ne prezri v'skobjeh, no ot bjes izbavi nas.«

Ovim stihovima otpočeo je kratki duhovni koncert 15. kolovoza u Katedrali u čast Gospina uznesenja. Priredili su ga, kako je već uobičajeno, Katedralni madrigalisti sa prof. Margitom Cetinić. Pružili su trenutke zajedništva, mira i molitve s Marijom. Član Madrigalista čitao je pjesme nadahnute Marijinim likom župnika don Mirka Talajića, da bi se nadovezale pjesme u izvođenju pjevača. Redale su se: »Senza te« (Motovunjanin), »Ave Maria« (T. L. da Vittoria) *Tota pulchra* (D. Bartolucci), »Regina coeli« (Bartolucci), »Šibenska molitva« (L. Zupanović). A cappella pjevanje i nježni glasovi pomlađenog zbora davali su lijep doživljaj onima koji su se našli toga dana u Katedrali bilo s namjerom da ih poslušaju ili usput u prolazu, u turističkom obilasku Katedrale.

Marijina godina je za nama, a pred nama život na koji nas Marija poziva!

LUCIJA

BLAGDAN GOSPE FATIMSKE U BOROVI

Naša Borovska župska zajednica proslavila je blagdan Gospe Fatimske na vrlo svečan način. U Marijinoj godini želja nam je bila uzdići, ovaj, Gospi Fatimskoj posvećen hram na pravo hodočasničko mjesto.

Novosagrađena crkva posvećena je 1982. godine, ali se nije dovoljno naglašavao ovaj blagdan do prošle godine kada smo 13. svibnja dobili novi kip Gospe Fatimske iz Fatime. Ove godine smo pozvali župnike i župljane iz Tovarničkog dekanata, kojemu pripada i ova župa, kao i vjernici iz okolnih mjesta, da zajedno s nama proslave Njezin i naš blagdan.

Naša župska zajednica pripremala se za ovaj Blagdan trodnevnicom na kojoj je mješoviti zbor »Sv. Cecilija« (osnovan pred dvije godine) svakodnevno sudjelovao i podržavao skladno pjevanje svega puka. Svaki dan je poslije moljenja krunice izveo jednu višeglasnu skladbu.

Prvi dan, kada je Euharistijsko slavlje predvodio dekan i čuvar svetišta u Ilači, zbor je pjevao: »*Proljetno cvijeće*« (Vrhovski). Drugi dan, Euh. slavlje je predvodio župnik i čuvar svetišta u Aljmašu, a zbor je izveo: »*Sav raj te slavi Kraljice*« (Obersteiner). Treći dan smo slavili Euharistiju sa župnikom i čuvarom svetišta u Sotinu uz pjevanje pjesama: »*Ljiljane bijeli, Kako krasno svršuje se i Klanjam ti se*« (Ivšić).

Završno slavlje predvodio je uz koncelebraciju domaćih svećenika — franjevac i svećenik iz dekanata, otac biskup, Ćiril Kos, Svećana proslava započela je molitvom krunice u kojoj su sudjelovali vjernici naše župe od najmlađih do najstarijih: djeca, mladi, župski zbor i trećoreci, a pjevanje između pojedinih desetina izvodili su župski zbor iz Vukovara: »*Dajte mi slatki pjev*« (Engelhardt), dječji župski zbor: »*Kristovi dragulji*« izveli su pjesmu: »*Zaravo budi Marijo*« (Klobučar) i mješoviti zbor iz Borova: »*Proljetno cvijeće*«.

Na misnom slavlju podržavali su pjevanje zborovi iz Vinkovaca, Vukovara i Borova. Našu prostranu i toplu crkvu ispunili su vjernici iz Ilače, Lovasa, Botuna, Vukovara, Vinkovaca, a najviše domaći vjernici iz Borova. Oduševljeno, pobožno i skladno pjevanje pojačavalo je dostojanstvo čina u kojem smo sudjelovali. Budući da smo se okupili sa svih strana kao uiaznu pjesmu pjevali smo: »*Iz mnogih krajeva (Pjevaajte Gospođu pjesmu novu, br. 781)*«. Peranova pučka misa pjeva se u svim župama kao opće poznata zato nije bio problem uključivanja. Riječ Božju su nam najvjestiti jedan otac i majka, a kao odgovor na čutu Riječ Božju pjevali smo svi antifonu: »*Tebe žeda duša moja*«, a psalim su pjevali domaćini: tenori i basi. U molitvi vjernika su sudjelovali vjernici iz pojedinih župskih zajednica a za prikazanje pjevana je pučka pjesma: »*Premila Fatimska Gospo*«. Pričesnu povorku pratili smo pjesmama: »*Veselo braco*« (Marinović), »*O duša naših hrano*« (Molitor), a na završetku uz ritmiku je otpjevan *Veliča*.

Svi smo bili, a posebno djeca, u očekivanju da sa upaljenim svijećama na čelu s Gospom koju su nosili naši odbornici, krenemo u ophodu oko crkve s Marijanskim pučkim pjesmama na usnama. Vratili smo se ponovno u crkvu i u ovom uskršnom vremenu vinuo se *Kraljice neba* iz srdaca svih prisutnih.

Osaženi i obogaćeni vjerom jedni drugih pod zaštitom Gospe Fatimske krenuli smo svojim kućama. Zelja nam je da poruke koje je Fatimska Gospa preko djece uputila cijelom svijetu živimo u svojoj svagdašnjici.

S. D. K.

KATEDRALNI ZBOR I ORKESTAR IZ ASCOLI PICENO U SPLITU

Kao gosti »Splitskog vokalnog okteta«, što ga vodi dr. Petar Zdravko Blajić, u Splitu su nastupili 23. i 24. travnja zbor i orkestar »Corale polifonica Ascologica Arturo Clementoni«.

Prošle godine, koncem rujna, Splitskani su na svom gostovanju u Italiji nastupili i u svećanoj dvorani gradske vijećnice u Ascoli Piceno; tom je zgodom sklopljeno prijateljstvo i odluka o nastupu Talijana u Splitu.

Zborom i orkestrom dirigira svećenik mo. Luigi Petrucci, profesor na konzervatoriju u Pescari, glazbeni djelatnik i voditelj zbora »Siksto V« iz Grottammare s kojim je, u organizaciji dr. Blajića, nastupio u Splitu i u Zagrebu, u katedrali i u crkvi sv. Obitelji. Ovaj mješoviti zbor se sastoji od gotovo četrdesetak pjevača, a komorni orkestar od dvanaest članova; osnovan je u katedrali Ascoli Piceno s ciljem da njeguje sve oblike vrijedne starije i novije liturgijske glazbe i da zadrži živi spomen na maestra Artura Clementonija (1894—1984), njihova vrlo cijenjena sugrađanina i skladatelja duhovne glazbe i oratorijā, za koga kažu da je umro gotovo na glasu svetosti.

Na koncertu u crkvi sv. Frane na Obali najprije je gvardijan i župnik o. Nikola Mate Rošćić pozdravio goste iz Italije, a zatim je kratkim riječima na talijanskom i hrvatskom jeziku nazočno upoznao s likom pape Nikole IV. Naime, ove 1988. godine navršava se 700 godina da je za papu izabran franjevac Girolamo Masci iz Ascoli Picena koji je bio franjevački provincijal za Dalmaciju sa sjedištem u Zadru; kasnije je bio i general svoga reda. Kao papa, a i ranije, igrao je važnu ulogu u hrvatskoj povijesti u vezi s napuljskom kraljevskom kućom Anžuvina i pretendentom na hrvatsko-ugarsko prijestolje Karlom Martelom, a i u vezi s nastojanjima oko sjedinjenja pravoslavaca i katolika na Balkanu. Taj veliki papa više je puta kao franjevac i provincijal bio u samostanu i crkvi u kojoj su sada evo nastupili njegovi sugrađani. Gvardijan je dirigentu darovao novo izdanje Lukačićevih *Sacrae cantiones* i zaželio da njihov zbor i orkestar stavi u svoj repertoar barem jednu skladbu ovog »hrvatskog Palestrine«. Koncert se sastojao od skladbi a cappella pjevanja i uz orkestar (instrumentalnu pratnju za više skladbi priredio je sam dirigent mo. Luigi Petrucci). Veći dio programa zauzela je *Missa jubilaris* Artura Clementonija koju je skladao za svetu jubilaru 1950. godinu i za koju je dobio nacionalnu nagradu. Duboki dojam ostavili su *Kyrie* i osobito zaista lijepi *Sanctus* iz te mise. Također je s najvećom pozornošću bila saslušana skladba Mikisa Theodorakisa iz *Pjesme nad pjesmama* — posvećena žrtvama svih diktatura, osobito žrtvama nacističkih koncentracijskih logora. Ostale skladbe (Victoria, Croce, Mozart, Refice, Saint Saens, Bartolucci i Marcello) čuli smo u jednoj svježoj, drugačijoj izvedbi nego smo navikli. Kako bilo, zbor se zaista predstavio odlično »uigranim«; oni su ne samo pjevali nego zaista muzicirali s dotjeranom i bogatom agogikom. Tek tu i tamo bismo poželjeli koji izražajni forte. Kroz koncert je vodio dr. Blajić. Prije nego su izmijenjeni darovi između domaćina »Splitskog vokalnog okteta« i predstavnika gradske uprave i zbora, i prije ozdravnih riječi talijanskog vicekonzula u Splitu, pjevači, svirači i prisutna publika otjevali su hrvatsku pučku marijansku popijevku *Čuj nas, Majko*.

Sutradan, u nedjelju Dobrog Pastira, zbor i orkestar je nastupio u novoj crkvi sv. Petra, u konkatedrali, preko sv. mise koju je predvodio i propovijedao dr. P. Z. Blajić. Najprije je, u ime odsutnoga Nadbiskupa, goste pozdravio msgr. don Frane Bego, prepozit splitskog stolnog kaptola, a na koncu im je zahvalio don Jozo Lončar, sužupnik u istoj crkvi. Na veliko zadovoljstvo i duhovnu korist brojnih prisutnih vjernika, a vjerujemo i njih samih, ponovili su dijelove Clementonijeve jubilarne mise i otpjevali nekoliko skladbi koje nisu pjevali na koncertu. I ovdje se stvorilo raspoloženje zajedništva u vjeri i prijateljstvu profinjenim pjevanjem i osobito zajedničkom *Čuj nas, Majko* koju su Talijani naučili za svoje gostovanje u Splitu.

»Splitski vokalni oktet« priredio je istoga dana u crkvi sestara Ančela proslavu srebrnog pira članu gradske uprave i pjevaču zbora iz Grottammare »Siksto V« i ovog iz Ascoli Piceno, gosp. Viti Clementi. Misu je na talijanskom služio mo. Blajić, a pjevali su kao solisti sopranistica Marija Bubić, bariton Joško Alajbeg i »Splitski vokalni oktet«; na orguljama ih je pratila č. s. mo. Mirta Mačina-Škopljanac.

Zbor i orkestar iz Ascoli Picena već je nastupao po